

4. møde.

Onsdag den 13. oktober kl. 14.

Formanden: Siden folketinget afholdt sit sidste møde, er medlem af tinget Th. Hauberg afgået ved døden, og vi har atter mistet et af de medlemmer, som satte præg på arbejdet gennem en lang årrække.

Hauberg var typen på den kundskabs-søgende håndværkssvend, der søgte til andre lande for at skaffe sig en videre horisont, og som efter hjemkomsten stadig blev båret frem af trangten til at øge sin viden. Det var denne trang, der førte ham over højskolen til seminariet og ind i lærergerningen, og Hauberg blev en dygtig lærer, uanset om han havde mindreårige eller voksne elever. Han var dertil fra sine unge år præget af en enestående evne til at popularisere de emner, han skulle gøre rede for. Allerede i 20'erne gik der både i Randers og Viborg amt ry af hans foredragsvirksomhed. Det var jo dengang som nu langt fra gode vilkår, foreningerne på landet havde at byde de mennesker, som søgte oplysning gennem foredragsvirksomhed, og det var i hvert fald ikke lokalehyggen, der skaffede tilhørere til huse; men når Hauberg holdt foredrag, var man temmelig sikker på, at der kom mange tilhørere.

Så måtte der ske det, at de offentlige hverv fulgte i kølvandet. Interessen for det lokale og det kommunale arbejde var som så ofte indledningen; og arbejdet i amtsråd og folketing blev den naturlige fortsættelse. Dette arbejde blev imidlertid ikke et brud med Haubergs lærergerning. I de næsten 20 år, som Haubergs folketingsarbejde spændte over, var skolespørgsmålene altid dem, han gav hovedparten af sin arbejdskraft; men han havde iøvrigt altid interesse

for det, som krævede røgt og pleje for at hindre vækstbetingelser i at blive ødelagt. Ikke mindst derfor var det en selvfølgelig ting, at han omfattede Grønlandsarbejdet med den dybeste kærlighed.

Mange tillidshverv blev gennem årene overdraget Hauberg, hvis nøgterne vurderingsevne havde så afgørende betydning, når der i en sag skulle findes frem til det bæredygtige grundlag, og mange søgte råd hos ham, når de selv var usikre. Alle følte, at det for ham aldrig var spørgsmålet, om et standpunkt var det letteste at tage eller forsvare, men om det var det rigtige. Han var fortsat den kundskabssøgende i bedste forstand, nemlig mennesket, der ville vide besked for at kunne gøre det rigtige.

I de senere år blev Haubergs helbred undergravet, og hans nærmeste venner så, at kræfterne var ved at ebbe ud, selvom de håbede, at han endnu kunne få nogle år at virke i. Dette håb gik desværre ikke i opfyldelse. Sygdommens nedbrydende kræfter blev de stærkeste.

Her i tinget vil vi minde Hauberg som den kloge og samvittighedsfulde medarbejder, men ikke mindre som mennesket, der havde som ideal at gøre ret og skel, ligegyldigt hvad han beskæftigede sig med.

(Medlemmerne påhørte stående formandens mindeord).

Formanden: Medlemmer af folketinget Einer-Jensen, Erik Eriksen, Ole Bjørn Kraft, Jørgen Jørgensen (Lejre) og Viggo Starcke har meddelt mig, at de ønsker her i tinget at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give tinget om den udenrigspolitiske situation efter Londonkonferencen vedrørende Tysklands inddragelse i det vestlige forsvarssystem?

Folketingsmand Tholstrup har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for handel, industri og søfart at stille følgende spørgsmål: